

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/951/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

204/2013. (VII. 3.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. december 3-án előterjesztett panaszát a 2013. július 3-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. december 3-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, melyben egy vele 2012. november 16-án megtörtént eseménysort kifogásolt. A panaszos az említett nap reggelén közlekedési balesetet szenvedett, melynek során megsérült, és utána egy hétig a H. Kórházban lábadozott. A beadvány szerint miután visszatérhetett otthonába, „jelentését megírta”, és telefonon és írásban is érdeklődött a jegyzőkönyv felől. A panaszt úgy tájékoztatták, hogy december 13-án fogják meghallgatni a balesettel kapcsolatban. A balesetet követően az egyik férfi szemtanú, aki a panaszos segítségére volt, elmondta, hogy a helyszínelők sem őt, sem a vele beszélgető másik tanút a balesetről nem kérdezték meg, és azóta sem keresték. A panaszos ezen túlmenően elmondta, hogy a balesetkor az általa értesített rendőrről rosszalló megjegyzéseket tett rá és feleségére, illetve elutasító, „nem bajtársias” viselkedést tanúsított. Az intézkedők és jelenlévők inkább nézői voltak az eseményeknek, mintsem segítők, annak ellenére, hogy a panaszos tudomása szerint az etikai kódex szabályozza a rendőrök kötelező teendőit. A panaszos beadványa végén megemlítette, hogy „jelentésében” részletesen írta le a tapasztalt, átélt helyzetet.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) 2012. december 10-én kelt levelében az előadó testületi tag a panaszt beadványának aláírásával való megerősítésére, igazolási kérelmének előterjesztésére, valamint panaszbeadvány pontosítására hívta fel. Az előadó testületi tag a panaszt arról is tájékoztatta, hogy a panaszbeadvány a panaszos feleségét érintő részeit a Testület abban az esetben tudja vizsgálni, amennyiben ő is külön panaszbeadványt terjeszt elő, illetve ha a panaszos csatolja az őt felesége képviselőjére jogosító meghatalmazását.

A panaszos 2012. december 27-én hosszas válaszlevélben fejtette ki részletesen a vele történeteket. A panaszos beadványából annak terjedelmére való tekintettel a Testület kizárólag a panaszügy lényegéhez kapcsolódó részeket ismerteti.

A panasz szövege szerint a panaszos a „balesetét előidéző és jelenlévő” rendőrökkel szemben kívánta előterjeszteni a beadványt. A panaszos hosszasan részletezte, milyen időjárási és közlekedési viszonyok között haladt gépjárművével a történetek reggelén, mielőtt a baleset bekövetkezett. Mivel az úton torlódás alakult ki, és a panaszos valamit otthon felejtett, úgy döntött, amint erre lehetősége lesz, visszafordul az úton. A panaszos egy felezővonallal ellátott útszakaszon, nagy odafigyeléssel kezdte meg a manővert, ahol a megfordulást semmi sem tiltotta. Először kiállt az úttestről egy közeli kamionszervíz bejáratának betonozott feljárójára, és ott várta, míg valaki visszaengedi a sorba. Végül egy Mercedes sofőrje jelezte, hogy beengedi maga elé, ezért ő alaposan körülnézve elindult. A panaszos egy piros színű autót pillantott meg a kereszteződésben, melynek sofőrje mintha kezével éppen telefonját vette volna fel, de a jármű még elég messze volt, ezért a panaszos határozottan kifordult. Amint a felezővonalat elhagyta, a panaszos egy hatalmas puffanást hallott, és észlelte, hogy üvegtörmelék borítja el az utasteret. A panaszosnak az említett piros autó ment neki, azonban már nem volt alkalma az autóból kiszálló személyeket megfigyelni, mert nyakából erős sugárban pulzálva kezdett ömleni a vér. A panaszos a vérzést kezével lehetőségeihez mérten elszorította, közben pedig látta, hogy a piros autó utasai, tőle 4-6 méterre megállva telefonálni kezdenek. A panaszos szintén elővette telefonját, és vérző nyakát továbbra is szorítva először a 107-et tárcsázta. Az automata arra kérte, várjon a kezelő jelentkezésére, ezért inkább röviden értesítette feleségét, majd az Sz. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetőjét tárcsázta, akitől azt kérte, mielőbb küldjön mentőt és rendőröket a helyszínre. A panaszosnak végül a mentők kiérkezéséig egy ismeretlen járókelő segített, a baleset okozói csak távolról figyelték az eseményeket.

A mentőorvos a panaszos sérüléseit látva megállapította, hogy a panaszos nagyon sok vért vesztett. Autójából a panaszos az orvos segítségével szállt ki, majd nagy erőfeszítések árán együtt mentek el a mentőautóhoz. Az ekkor már a helyszínen tartózkodó rendőrnőről digitális alkoholszondát fúvatott a panaszossal, melynek eredménye a panaszos szerint kétséget kizárólag negatív kellett, hogy legyen, mivel sosem fogyaszt alkoholt. A mentőorvos a szondáztatás alatt még meg is kérdezte a rendőrtől, hogy feltétlenül szükséges-e mindez, illetve tájékoztatta a járőrt, hogy ütőeres vérzés miatt nagy vérveszteséget szenvedett. A panaszos úgy véli, a kiérkező rendőrök inkább szemlélői voltak az eseményeknek, ahelyett, hogy valamilyen segítséget próbáltak volna nyújtani – annak ellenére, hogy a bajtársiasság („Szolgálunk és védünk!”) mást kívánt volna tőlük. A panaszostól a járőr a mentőben még kérdezett valamit, de ekkor ő már úgy érezte, el fog ájulni, ezért le kellett fektetni és infúzióra kötni. A panaszos az ajtó felől még hallotta felesége hangját, amint azt kéri, hadd jöhessen vele, és azt is hallotta, hogy a rendőr ingerülten közölte, az autó elszállítását mindenképpen neki kell megoldania. A panaszos álláspontja szerint, ha egy kollégát baleset, sérülés ér, neki és hozzátartozójának minden segítséget meg kell adni. A panaszossal a mentő végül elindult a

H. Kórház irányába, ahol meg is műtötték. A panaszos a kórházat a zárójelentésben feltüntetett napon hagyta el, 2012. november 16-a és 21-e között mindvégig ott tartózkodott, onnan végül saját kérésére távozható. 23-án a panaszosnak még varratszedésre is vissza kellett mennie.

A panaszost a kórházban tájékoztatta felesége, hogy a mentő indulása előtt a rendőr kész tényként állapította meg a panaszos felelősségét a történetekért, és egyúttal azt is kijelentette, hogy a panaszos közúti veszélyeztetést követett el. A panaszos számára megdöbbentő és elfogadhatatlan az ilyen rendőri és emberi hozzáállás, különös tekintettel arra, hogy a helyszínelő rendőr nem foglalhat állást, objektívnek, tényszerűnek kell lennie.

A panaszos úgy véli, a közúti közlekedés szabályait betartotta, felelősségét a balesetért nem ismeri el. Gépjárműve gyakorlatilag állt, a belecsapódó autó viszont egyáltalán nem fékezett, féknyom nem is látszott az aszfalton. A panaszosnak arról nincs tudomása, hogy pontosan kik vezették a másik járművet, illetve az intézkedő járőr őket megszondáztatta-e egyáltalán, vagy velük szemben miképpen intézkedett. A panaszos autóját tudomása szerint felesége szállította el trélerrel a szerelő udvarára. A panaszostól kórházi tartózkodása alatt az egyik férfi, aki az autóban tartózkodott, bocsánatot kért.

A rendőrkapitányságról a panaszos gyógykezelése iránt senki sem érdeklődött. A két szemtanút, akiknek egyike a mentőorvos megérkezéséig végig a panaszossal maradt, a rendőrök nem hallgatták meg, adataikat sem vették fel, pedig ők jelezték, hogy mindent láttak. A panaszos szakmai hibának tartja, hogy a balesetet végigkövető személyeket, tanúkat, az intézkedés illetve a szemle során senki sem vette számba. A panaszos arra is utalt, hogy amikor a rendőrök nejét visszatartották a gépkocsi elszállíttatása végett, a rendőrök egyúttal a mentőt is feltartották, késleltetve a kórházba érkezést. A rendőrök megalázó bánásmódja összességében leginkább a hanghordozásban nyilvánult meg – például, ahogyan az „úr” megszólítást használták – meg abban, hogy a baleset okozójának személyéről már a helyszínen állást foglaltak. A panaszoshoz gyakorlatilag nem szóltak, kerülték, szondát fúvattak vele (ennek kapcsán a panaszos is jelzi, hogy tudomása szerint ez kötelező). A szonda véres lett, aminek a rendőrök „nem örültek”, mindeközben pedig egymással beszélgettek és telefonáltak. A panaszos szerint az intézkedő rendőrök az etikai kódex szinte összes pontját megszegték. Beadványa végén a panaszos az előadó testületi tag kérdésére válaszolva kijelentette, hogy a Testület létezéséről már akkor tudomása volt, amikor még a B. városi rendőr-főkapitányság állományában dolgozott. Levelét a panaszos nyugalmazott r. hadnagyként írta alá.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) 2013. február 5-én kelt levelében az Sz. városi Rendőrkapitányság vezetője a következőkről tájékoztatta az előadó testületi tagot. Az ügy iratanyagát illetően a kapitányságvezető beszámolt róla, hogy az eredeti iratok az R. városi Járásbíróságon találhatóak, így csak a robotzsaru Neo rendszerben fellelhető iratok állnak rendelkezésre.

2012. november 16-án, reggel 6 óra 45 perckor a panaszos az általa vezetett személygépkocsival közlekedett Sz. város lakott területén kívül az M. úton a II. R. F. út irányába. Haladása során a 2. szám előtt jobbra félrehúzódott, mert meg akart fordulni, majd amikor megkezdte a fordulást, nem vette figyelembe a felé jobbról érkező, a K. Ö. állományaiba tartozó r. főtörzsőrmester által vezetett, egy fő utast szállító, rendőri jelleggel el nem látott szolgálati személygépkocsit és összeütköztek. A baleset következtében a panaszos nyolc napon belül gyógyuló, könnyű sérüléseket szenvedett, és a gépjárművekben anyagi kár keletkezett. A helyszíni szemle adatai alapján a panaszos cselekményével megszegte a KRESZ 33. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

A baleset helyszínén négy fő rendőr intézkedett. Sor került a baleset helyszíni szemléjére, melyet a Közlekedésrendészeti Osztály munkatársai végeztek, valamint helyszínbiztosításra, melyet a Közrendvédelmi Osztály munkatársai hajtottak végre. A teljes helyszíni intézkedésre a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. ORFK utasítás alapján került sor.

A közlekedési balesetet 6 óra 50 perc körüli időben jelentette be a panaszos, aki közvetlenül a rendőrkapitányság közlekedésrendészeti osztályvezetőjét értesítette. Az osztályvezető a helyszínre irányította a szolgálatban lévő állományt. 06 óra 55 perc körüli időben értek ki a Közlekedésrendészeti Osztály állományaiba tartozó rendőrök, ezt követően pedig kb. 5 perccel később érkeztek meg a Közrendvédelmi Osztály rendőrei. A mentőszolgálat 5-10 perccel az első rendőrök kiérkezését követően vonult ki. Egy r. törzsőrmester r. őrmester társával azonnal megkezdte a balesettel kapcsolatos elsődleges adatok begyűjtését. Kiérkezésükkor a szolgálati gépjármű vezetője és utasa már nem tartózkodott az autóban, a panaszos azonban járműve vezető ülésében ült. A járőrpár a panaszoshoz odament, így látták, hogy a férfi feje sérült és vérzett. A rendőrök kérdezték a panaszost sérüléseiről, mellyel kapcsolatban ő annyit mondott, hogy a feje fáj. A rendőrök érdeklődtek, hogy értesítették-e a mentőket, mire a szolgálati gépjárművet vezető N. F. r. főtörzsőrmester közölte, hogy már megtörtént. A panaszos elmondta, hogy ő korábban rendőr volt, és ezért a Közlekedésrendészeti Osztály vezetőjének szólt, aki jó ismerőse. A panaszost a további sérülések elkerülése érdekében a mentők kiérkezéséig nem mozdították el autójából.

Az időközben helyszínre vezényelt két másik rendőr felpályás útlezárást alkalmazott és a forgalmat irányította, melyre azért volt szükség, hogy az anyagmaradványok eredeti helyzetükben megmaradjanak. Kiérkeztek az Sz. városi Tűzoltóság munkatársai is N. I. tű. őrnagy vezetésével, akik a járműveket áramtalanították. A járművek áramtalanítása előtt egy a helyszínen tartózkodó r. törzsőrmester felhívta a tűzoltók figyelmét, hogy mivel a helyszíni szemle folyamatban van, fokozott figyelmet fordítsanak az anyagmaradványok, valamint a személygépkocsi eredeti helyzetének és állapotának megővására, melynek eleget tettek.

Kb. 10 perc múlva érkezett a helyszínre B. A. mentőápoló, aki a panaszost a helyszínen ellátta. A r. törzsőrmester a mentőápolót megkérdezte, hogy fújthat-e alkoholszondát a sérülttel, valamint meghallgathatja-e a baleset bekövetkezési körülményeivel kapcsolatban. A mentőápoló engedélyt adott ezek elvégzésére a rendőröknek, mivel a késedelem nem járt veszéllyel. Ha a rendőrök a sérült ellátását akadályozták volna a meghallgatással, akkor attól eltekintettek volna, azonban a rendőrkapitányság adatai szerint mindez nem késleltette a mentő elindulását.

A mentőautóban a panaszossal szemben Drager 6810 típusú alkoholtesztet alkalmaztak, amely negatív értéket mutatott. A szondát kezelő r. őrmester szerint a panaszos sem az alkoholtesztet, sem a fűjához szükséges csövet nem vérezte össze, így ezt nem is tette szóvá senki. A panaszos meghallgatását egy r. törzsőrmester végezte, aki előzetesen valóban közölte a panaszossal, hogy az elsődleges adatok alapján okozóként kell, hogy meghallgassa. A panaszos emiatt felháborodott és több alkalommal is közölte, hogy nem érzi magát felelősnek a balesetért. Ezt követően hozzáállása is megváltozott az intézkedéshez. A kapitányságvezető hangsúlyozta, hogy a r. törzsőrmester nem azt közölte a panaszossal, hogy ő a felelős a balesetért, csupán arról tájékoztatta, hogy a helyszín elsődleges adatai alapján, mint feltételezett okozót kell őt meghallgatni. Mindez azért volt szükséges, mert az okozót illetve a tanút más-más jogok illetik meg, és más kötelezettségek terhelik az eljárás során. A baleseti helyszínelők figyelmét az oktatás során is felhívják arra, hogy a baleset helyszínén a balesettel kapcsolatos felelősség kérdésében nem nyilatkozhatnak. A kapitányságvezető álláspontja szerint a r. törzsőrmester nem hibázott, mert nem azt mondta, hogy a panaszos felelős a balesetért, csupán tájékoztatta, hogy a helyszín adatai alapján felmerült a gyanú, hogy a baleset az ő KRESZ-szabályszegése miatt következett be. A rendőri jelentések alapján az intézkedő rendőrök nem vádolták meg a panaszost közúti veszélyeztetéssel.

Az intézkedés közben a panaszos felesége is megjelent, akinek a rendőrök azt mondták, hogy a helyszíni szemlét követően elszállíthatják a személygépkocsit, mivel a panaszos műszaki hibára nem hivatkozott. A panaszos felesége megkérte a r. törzsőrmestert, hogy segítsen férje telefonjából az autószerelő elérhetőségeit kikeresni, mert ő közre fog működni a gépkocsi elszállításában. A szerelő számát nem találták meg a telefonban, mert nem tudták, milyen néven van beleírva – a panaszos felesége mindössze annyit közölt, hogy az Sz. városi Sz. utcában lakik. A panaszos felesége megkérte a rendőröket, hogy kérdezzék meg a Közlekedésrendészeti Osztályt vezető r. alezredest, mert ő is ismeri az autószerelőt. A rendőrök felhívták a r. alezredest, de ő nem tudta kiről van szó. Mindezt közölték a panaszos feleségével, aki mielőtt elment a helyszínről a férjével, szólt a rendőröknek, hogy a jármű elszállíttatását megoldotta, ismerősei fognak majd jönni érte.

A helyszín nyomainak rögzítését követően a rendőrök közül ketten tanúkutatást folytattak, melynek során meghallgatták az M. u. 2. szám alatti telephely biztonsági őrét, aki a balesetet nem látta. Biztonsági kamerarendszer, mely a balesetet rögzíthette volna, nem volt felszerelve a telephelyen. A rendőri jelentések nem tesznek említést a panaszos által megnevezett két tanúról – jelentésükből az derül ki, hogy a rendőrök helyszínre érkezésekor már csak a balesetben érintett személyek voltak jelen.

A kapitányságvezető a helyszíni szemle lefolytatásával kapcsolatban utalt rá, hogy a 60/2012-es ORFK utasítás 20. pontja szerint, „amennyiben a baleset érintette a baleset miatt helyszíni eljárásra kötelezett szervezeti egység állományához tartozó személy, a helyszíni eljárást a megyei rendőr-főkapitányság másik rendőrkapitányságának, ennek hiányában egy másik megyei rendőr-főkapitányságnak kell lefolytatnia. Az Sz. városi Rendőrkapitányságon minden esetben, amennyiben helyi rendőrrel történik közlekedési baleset, ennek megfelelően járnak el. A balesetben érintett gépjárművezető és utasa a K. Ó. állományába tartozik, így semmi akadály nem volt annak, hogy az Sz. városi Rendőrkapitányság folytassa le a szemlét.

A beszerzett adatok alapján a rendőrök és a panaszos között nem sok párbeszéd zajlott le, mindössze megérkezésükkor beszéltek vele a rendőrök a sérülés jellegét illetően, majd röviden meghallgatták a mentőben. A rendőrök segítőkészek voltak, a normáknak megfelelő

hangnemben beszéltek a baleset részeseivel, és egyikük irányába sem tanúsítottak elutasító viselkedést. A panaszos ellen szabálysértési eljárás indult az Sz. városi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán, melynek során az elsőbbség és előzés szabályainak megsértése miatt 30.000 forint pénzbírsággal sújtották, és a járművezetéstől három hónapra eltiltották. A szabálysértési hatóság határozatával szemben a panaszos kifogást terjesztett elő, melyet az R. városi Járásbíróság részére megküldtek. Ezen túlmenően a rendőrkapitányság a panaszos kifogásában foglaltak alapján panaszügyi eljárást indított, melyet érdemi vizsgálat nélkül elutasítottak elkésettségre hivatkozva. A rendőrkapitányság a keletkezett iratokat egy példányban a P. Nyomozó Ügyészség rendelkezésére bocsátotta, mivel a panaszos a helyszínen jelenlévő rendőröket segítségnyújtás elmulasztásának vétségével vádolta meg.

A kapitányságvezető meg kívánta jegyezni, hogy a kapitányság nem tanúsított elfogult magatartást a panaszossal szemben az osztályvezető r. alezredessel való ismeretségére tekintettel.

2) A rendőrkapitányság csatolta a közúti közlekedési baleset helyszínén végzett szemléről felvett jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv a panaszosra, mint a baleset feltételezett okozójára hivatkozik. A jegyzőkönyv a baleset körülményei kapcsán annyit közöl, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos az általa vezetett személygépkocsival való haladása során jobbra félrehúzódt, mert meg akart fordulni, majd amikor megkezdte a manővert, nem vette figyelembe a neki jobbról érkező szolgálati személygépkocsit, és összeütköztek. A baleset során személyi sérülés történt, illetve anyagi kár is keletkezett. A kikerülő mentővel a sérültet (a panaszost) a H. Kórházba szállították, a mentőápoló elsődleges megállapítása szerint könnyű sérülésekkel.

A jegyzőkönyv készítője a helyszínen a baleset részesévé vált r. főtörzsőrmestert meghallgatta, és alkoholszondás vizsgálatnak is alávetette, mely negatív értéket mutatott. A panaszost sérülései miatt csak szóban lehetett meghallgatni: arról számolt be, hogy fordulás előtt szétnézett, és a balesetben részes piros Opel kb. 70-100. méterre volt, amikor megkezdte a fordulást, hirtelen azonban mégis odaért, és összeütköztek. Műszaki hibára nem hivatkozott, a vele szemben alkalmazott alkoholszonda szintén negatív értéket mutatott. A szemlebizottság vezetője a helyszínt fényképfelvételen és méretarányos helyszínrajzon rögzítette. Kiértesítés és járműszállítás nem vált szükségessé, mivel a mentővel elszállított panaszos felesége ezekről gondoskodott. A bizottság vezetője a panaszos ellen szabálysértési feljelentést tett, mivel véleménye szerint cselekményével megszegte a KRESZ 33. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat.

A jegyzőkönyv egyéb, a panaszügy megítélése szempontjából releváns információt nem tartalmazott, az ahhoz csatolt helyszínrajz és jelmagyarázat pedig szintén nem, ezért külön ismertetésüket a Testület mellőzi.

3) A baleset napján 7 óra 10 perckor tanúként hallgatták meg a piros szolgálati Opel vezető r. főtörzsőrmestert. A férfi elmondta, hogy miközben a szolgálati gépkocsival közlekedett kb. 50-60 km/h-s sebességgel, amikor egy fehér színű személygépkocsi a menetiránnyal szemben lévő forgalmi sávból az autók között kikanyarodott. Ez a tanút váratlanul érte, ezért nem bírt fékezni és reagálni, így „oldalba kapta” a megfordulni készülő fehér Opel. A tanú elmondta, hogy alkoholt nem fogyasztott, műszaki hibája nem volt, a balesetért pedig felelősséget nem érez.

4) Az Sz. városi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya 2012. december 19-én kelt határozatában döntött a panaszos elmarasztalásáról. A határozat szerint a panaszost az elsőbbség és az előzés szabályainak megsértése szabálysértés elkövetése miatt 30000 forint pénzbírsággal sújtották és a „B” kategóriába tartozó közúti járművek vezetésétől 3 hónap időtartamra eltiltották.

A határozat indokolása szerint a bekövetkezett balesetért a panaszost terheli a felelősség, mivel járművel megfordulni csak úgy szabad, hogy az a többi jármű közlekedését ne akadályozza. A határozat megismétli a baleset körülményeinek már ismertetett részletes leírását, és utal rá, hogy a panaszos 8 napon belül gyógyuló, könnyű sérüléseket szenvedett.

5) Szintén a Testület rendelkezésére állt egy a panaszos, mint szabálysértési eljárás alá vont személy meghallgatásáról az Sz. városi Rendőrkapitányságon 2012. december 12-én felvett jegyzőkönyv. A panaszos a jegyzőkönyvben a szabálysértés elkövetését nem ismerte el, és a Testület részére megküldött panasz-kiegészítése kapcsán ismertetekkel egyező módon számolt be a baleset körülményeiről. A jegyzőkönyv tartalmazta a panaszos által meghallgatni kért két szemtanú elérhetőségeit.

6) 2012. december 18-án mindkét, a panaszos által megjelölt szemtanút meghallgatták az Sz. városi Rendőrkapitányságon.

M. R. beszámolt róla, hogy a baleset napján G. A.-val beszélgetett az L. Adótoronynál található parkolóban, amikor arra lett figyelmes, hogy egy piros Opel Astra személygépkocsi nagy sebességgel fordul le az F. útról az M. útra. A tanú a gázadás erős hangját, majd pedig egy nagy csattanást hallott. A parkolóból való kilátást egy bokros rész takarta, így a baleset bekövetkeztét nem látta. M. R. és barátja a parkolóból a csattanás után felszaladtak a járdára segítséget nyújtani a baleset sérültjeinek. A piros autóból ketten kiszálltak, M. R. megkérdezte, rendőrök-e, illetve sérült van-e és hívtak-e mentőt. A két férfi elmondta, hogy rendőrök, de mentőt még nem hívtak. M. R. látta, hogy a fehér autóban ül egy személy, aki a nyakát fogta és vérzett. Ezután M. R. hívta a mentőket, de addig is elsősegélyben részesítette a sérültet, kötszert hozott neki az elsősegély dobozból, mert már nagyon véres volt mindene.

Barátja, G. A. úgy nyilatkozott, hogy ő az M. útnak háttal állt a parkolóban, így a forgalmat nem figyelte, M. R. hívta fel rá a figyelmét, hogy milyen nagy lendülettel jön egy autó. Ekkor G. A. is az út felé fordult, és látta, hogy tényleg jön egy piros autó elég lendületesen, a sebességéből ítélve valószínűleg meg sem állt a kereszteződésben. A következő pillanatban egy nagy csattanást hallotta, a balesetet ő sem látta a bokrok miatt. G. A. a baleset után szintén odament az autókhoz segítséget nyújtani.

7) A rendőrkapitányság három, 2013. február 4-én kelt rendőri jelentést csatolt az iratanyaghoz.

a) Az Sz. városi Rendőrkapitányság r. őrmestere elmondta, hogy őt az Sz. városi Rendőrkapitányság Ügyeletes Tisztje utasította arra a baleset napján, hogy menjen a helyszínre, mivel a Közlekedésrendészeti Osztály vezetője személyi sérüléssel balesetről tett bejelentést.

A r. őrmester kb. 06 óra 55 perckor érkezett a helyszínre egy r. törzsőrmester rendfokozatú balesethelyszínélővel. A balesetben részes N. F. r. törzsőrmester személygépkocsija mellett állt utasával, a panaszos pedig gépjárműve vezetőülésében tartózkodott. A r. őrmester a panaszoshoz lépve látta, hogy a fején sérülés van, arca vérzik, de N. F. r. törzsőrmester közölte vele, hogy ő már az OMSZ-t értesítette. A panaszost a mentők kiérkezéséig a további sérülések elkerülése érdekében nem mozdították el helyzetéből. A panaszos azt is elmondta, hogy ő is rendőr volt, és először a Közlekedésrendészeti Osztály vezetőjének szólt a történetekről. Sérülései kapcsán kérdésre annyit közölt, hogy nagyon fáj a feje. A r. őrmester kiérkezését 5 perccel követően megjelent két járőr is, akik a forgalomirányításban segédkeztek az anyagmaradványok megőrzése érdekében. További öt perc múlva pedig a helyszínre érkezett egy mentőápoló az OMSZ esetkocsiján, aki ellátta a panaszost, és engedélyt adott rá, hogy alkoholszondát fújassanak vele, illetve meghallgassák a baleset körülményeivel kapcsolatban. A mentőkocsiban a panaszos negatív értéket fújt ki a szondán. Szóváltás nem alakult ki, a panaszos teljesen kulturált magatartást tanúsított. Sem a szonda, sem a cső nem lett véres, a r. őrmester pedig nem is nehezményezte ezt. A panaszos meghallgatását végző r. törzsőrmester úgy fogalmazott, hogy a panaszost az eddig rendelkező adatok alapján okozóként kell meghallgatni, amit a panaszos nehezményezett, és többször megismételte, hogy ő nem felelős a balesetért. A meghallgatás során közúti veszélyeztetésről nem esett szó.

A panaszos gépjárművének elszállításáról a panaszos felesége próbált gondoskodni, melynek részleteit a r. törzsőrmesterrel beszélte meg. Ezt követően a panaszost kórházba szállították, a felesége pedig tisztázta, hogy ismerősei fognak gondoskodni a gépkocsi elszállításáról. A r. őrmester kísérletet tett a balesethez közeli Kft. telephelyén további bizonyítékok beszerzése érdekében, azonban kamerarendszer ott nem volt telepítve, az ott dolgozó biztonsági őr pedig nem látott semmit a balesetből. A helyszínre ezek után érkezett meg a balesetben érintett rendőrök parancsnoka, valamint kérdésére a telefonon értesített Közlekedésrendészeti Osztályvezető. Miután az érintett személygépkocsikat elszállították, a helyszínt a r. őrmester a r. törzsőrmester utasítására elhagyta.

b) A r. törzsőrmester társával egyezően adta elő a helyszínen történeteket. Jelentésében továbbá utalt rá, hogy amennyiben a panaszos meghallgatása a sérülést akadályozta volna, attól eltekintettek volna, arra azonban a mentőápoló kifejezetten engedélyt adott. A r. törzsőrmester – ahogyan arról a kapitányságvezető a Testületet szintén tájékoztatta – arról is beszámolt, hogyan próbálták kideríteni az autószerelő telefonszámát a panaszos feleségével, és miképpen hívták fel a r. alezredest.

c) A harmadik jelentést a félútpályát lezárást végrehajtó, illetve forgalomirányítást végző egyik r. őrmester rendfokozatú rendőr készítette, aki egyéb új információt nem tárt fel a történetekkel kapcsolatban.

8) A rendőrkapitányság megküldte a panaszos szabálysértési határozat ellen benyújtott kifogását, melyből kitűnik, hogy a panaszos úgy vélte: a balesetben részes másik járművet vezető N. F. szintén az Sz. városi Rendőrség állományának tagja. A panaszos ebből a feltételezésből kiindulva arra jutott, hogy a határozatot az érintettek hozták meg, nem pedig egy független testület. A panaszos azt is hangsúlyozta, hogy bár a rendőrök szemmel láthatólag telefonáltak, a mentőket egyikük sem értesítette. A beadványban a panaszos megjegyezte, hogy kérdéses, vajon mi alapján minősítették sérülését 8 napon belül gyógyulónak, tekintetbe véve, hogy az állcsontját tartó izma le is szakadt, mely miatt

plasztikai műtetre is szüksége lesz, homloka jobb oldalán pedig az izmok lebénultak. A panaszos a történet leírásaként egy gyakorlatilag panaszbeadványával megegyező szöveget csatolt a kifogáshoz.

III.

A Testületnek állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő beadványát.

Az Rtv. – intézkedés idején hatályos – 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos egy vele 2012. november 16-án megtörtént eseményt sérelmezett beadványában, az őt ért jogsérelemről pedig még a helyszínen, azonnal tudomást szerzett. Panaszát 2012. december 3-án, 17 nappal az intézkedéstől számítva terjesztette elő. A panaszbeadvány előterjesztőjének saját elmondása szerint is azóta tudomása van a Testület létezéséről, mióta a B. városi rendőr-főkapitányság állományának tagjaként tájékozódott felőle.

A panaszos panasz-kiegészítésében azt állította, hogy 2012. november 16-a és 21-e között volt kórházban, ezért a Testület 2012. november 21-ét tekintette

az első olyan naptári napnak, melytől fogva egészségi állapota nem akadályozta a panaszt beadványa előterjesztésében. Tekintettel arra, hogy a panaszos november 21-étől számítva is túllépte a panasz előterjesztésére irányadó határidőt a beadvány előterjesztésével, és egyéb olyan indokot, mely a késedelem igazolására alkalmas lenne, nem hozott a Testület tudomására, a Testület megállapította a panaszbeadvány elkésztését.

IV.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. július 3.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag